

POLITIIDRÆT

Dansk Politidrætsforbund nr. 6 • 2020

Danske politimesterskaber i golf

DMI jubilæumscup i cykling

Mindeord for politikollega

ISSN

Trykt udgave: 0906-9151

Online udgave: 2446-1032

Stiftet 1. august 1946

51. årgang

Medlem af

Dansk Firmaidrætsforbund

Hjemmeside: www.dfif.dk

Ansvarlig udgiver

Dansk Politiidrætsforbund

v/ formand Knud Stadsgaard

Ansvarshavende redaktør

Robert Hansen

Sydøstjyllands Politi

Tlf. 2632 2408

E-mail: politiidaet@gmail.com

Forbundets adresse

Dansk Politiidrætsforbund

Politigården, Københavns Vestegns Politi

Birkelundsvej 2, 2620 Albertslund

Tlf. 2294 9182

E-mail: info@politisport.dk

Hjemmeside

www.politisport.dk

Layout

FL Reklame

Tryk

Scanprint A/S Horsens

Announcekspedition

Politiidræt

Agerbakken 21, 8362 Hørning

Tlf. 8793 3786

E-mail: info@politiinfo.dk

Forside

Lars Fredenslund fra Fyns Politiidrætsforening og udvalgsmedlem i Dansk Politiidrætsforbunds golfudvalg, var blandt deltagerne i de Danske politimesterskaber i golf, som Vestegnens Politiidrætsforening afviklede i Sorø.

Foto: Jesper Bangsgaard, Dansk Politiidrætsforbund.

Deadline/Udgivelse

7/20

Deadline for indl. af stof: 29. september 2020
Udgivelse 10. november 2020

8/20

Deadline for indl. af stof: 4. november 2020
Udgivelse 16. december 2020

Ret til ændringer forbeholdes.

Politiidræt

Leder	5
Danske politimesterskaber i golf	6
Hvorledes kan politibetjenten forbedre sin arbejdspræstation ...	16
1. afdeling af DMI jubilæums cup	20
Bogen om en bokser og politimand	33
Cykelferie i Danmark	36
Mindeord Thomas Martin Hyllegaard	41

PI-Nyt

Badmintonafdelingen	
Badmintonsæsonen er skudt i gang	44
Cykelafdelingen	
Klubmesterskaber i cykling	46
Fodboldafdelingen	
Turneringsbold er tilbage	49
Judoafdelingen	
Judoafdelingen i gang efter nedlukning	52
Gerlev sommerlejr 2020	55
Orienteringsafdelingen	
Første og sidste København Cup 2020	56
Læsø 3-dages	60
Sejlsports- og Kajakafdelingen	
Med Kronborg om bagbord	62

Formand
Knud Stadsgaard

Næstformand
Jens Claumarch

Kasserer
Ole K. Jacobsen

FU medlem
Jesper L. Bangsgaard

Sundhedsministeren om fodbold og karate i "Sibirien" samt fælles ansvar for motion

"Alle arbejdspladser har et ansvar"

Sundhedsminister Magnus Heunicke, der de seneste måneder er blevet et kendt ansigt fra medierne som en flittig vogter omkring coronasmitten, er samtidigt også meget sportsinteresseret såvel fra sidelinjen og som en hyppig og flittig løber.

Fra sidelinjen "dyrkede" ministeren fra sine helt unge år fodbolden, og da han voksede op i Næstved, hvor hans far tillige var borgmester, så var det naturligvis fodboldklubben Næstved, som hjertet aktivt brændte for – og det gælder stadig den dag i dag. Fodbold fra sidelinjen blev fulgt op med selv at være aktiv, og fodbold er da også en blandt flere sports- og motionsaktiviteter, som dyrkes blandt partierne i Folketinget. I et interview med Dansk Firma Idrætsforbund fortæller en engageret sundhedsminister om både eget ansvar og arbejdspladsens ansvar for at prioritere motion.

Vi prioriterer, som sundhedsministeren formulerer det, at afvikle julefrokost og lignende sociale arrangementer, og arbejdspladsen bør også aktivt prioritere, at der sker deltagelse i og omkring fælles motion. Ministeren eksemplificerer det ved at fremhæve Folketingets kollegamotion, hvor man til forskellige idrætsaktiviteter mødes på tværs af politiske holdninger og standpunkter.

Det giver i høj grad mening, for også herigennem spirer relationer, ligesom det øger kendskabet, forståelsen og sammenholdet på tværs af politisk ståsted – og det uanset om der spilles fodbold eller der dyrkes karate i "Sibirien", som træningslokalet hedder på Christiansborgs 3. sal.

Ministeren peger på, at der er mange ansvarlige ledere på arbejdspladserne, og han tror fuldt og fast på, at man kan forme kollegamotionen ind i de rammer, som hersker på den enkelte arbejdsplads.

Hermed er stafetten med ministerens budskab givet videre.

- ✓ For politiidrætten, fællesskabet, helbredet samt den fysiske og mentale parathed
- ✓ [#DPIFibevægelse](#)

***Knud Stadsgaard
Formand***

DANSKE POLITIMES BOGFLIMES

TERS K ABER I GOLF

Carsten Ekstrøm, Vestegns PI med sønnen, Mathias, der var caddie

Af Carsten Ekstrøm, Vestegnens Politiidrætsforening
Fotos Jesper Bangsgaard, Dansk Politiidrætsforbunds golfudvalg

Mesterskabet skulle i år spilles i de smukke omgivelser på Sorø golfbane, hvor der tidligere på året blev afholdt Sjælland Open.

Mandag den 17. august mødte 18 håbefulde spillere op til første runde i herrernes Mesterrække. Handicappet i mesterrækken var i år spredt ud fra hcp. 1,7 til hcp. 11,1. Der blev teeét ud i 3 bolde med højeste handicap først. Mandag eftermiddag bød på høj solskin og en lille brise, så vejret var perfekt til golf. De sidste tre ugers fantastiske solskinsvejr og varme havde dog været noget hårde for fairways, som var godt "brændt af". Det var derfor ikke altid lige nemt for spillerne og styre, hvor bolden landede eller hoppede hen.

Alle spillerne kom rundt, men scores var dog ikke fantastiske. Efter første runde førte Carsten Ekstrøm fra Vestegnens Politiidrætsforening, i en bruttoscore på 79 slag, med tre slag ned til Martin Pedersen ligeledes fra Vestegnens Politiidrætsforening og med yderligere to slag til Anders Stokholm, PI- Københavns. Derfor var intet afgjort endnu.

Der var kl. 19.00 arrangeret kammeratskabsaften i golfklubbens klubhus, hvor Restaurant Teestedet stod for menuen. 41 personer var tilmeldt og der blev hygget og sludret. Der var arrangeret en lille golfquiz, hvor man kunne vinde to greenfee-billetter til Royal Golf i København. Alt fulgte selvfølgelig myndighedernes anbefalinger omkring Corona.

Line Hedegaard, PI København
og Inge Ekknud, Slagelse PI

Tirsdag den 18. august mødte en flok morgenfriske A-række- og damespillere op. Kl. 08.00 teede de første fra A-rækken ud og kl. 08.40 var det damernes tur fra første tee. Der var i år tilmeldt et rekord felt af damer på hele 8 deltagere. Desværre måtte den forsvarende mester Anne Seierø melde afbud med dårlig ryg, så der skulle findes en ny mester i damerækken.

Kl. 09.04 var det Mesterrækkens tur. Startrækkefølgen var nu ændret, så de spillere med den højeste score om mandagen slog ud først. Tirsdagen bød på lidt køligere vejr og lidt skyer, men vejret var stadig perfekt til en god runde golf.

Undervejs på runden skiftede stillingen i Mesterrækken og efter 12 huller førte Martin Pedersen, Vestegnens Politiidrætsforening med en enkelt slag samlet. Men efter en "grim" 7'er på et forholdsvis let par fire hul, skiftede stillingen igen. Anders Stokholm, PI-København begyndte også og spille godt og var lige ved at hægte sig fast, men en tur i vandet på hul 15 ødelagde Anders' chancer for at komme helt til tops.

Lasse Vilhelmsen, PI København

Jan Birger Nielsen, Martin Pedersen, Vestegnens PI og Carsten Ekstrøm, Vestegnens PI

Den endelige vinder i Mesterrækken blev derfor Carsten Ekstrøm fra Vestegnens Politidrætsforening i en samlet score på 158 slag. Fire slag bedre end sin nærmeste forfølger.

På andenpladsen kom Martin Pedersen, Vestegnens Politidrætsforening i en samlet score på 162 slag.

På tredjepladsen kom Anders Stokholm, PI-København. Selvom han forberede sin score med tre slag bedre en mandagsrunden, så endte han i en samlet score på 165 slag.

I damerækken var der som tidligere nævnt otte tilmeldte, men den forsvarende mester måtte melde fra, så der skulle findes en ny mester. Med et handicap på 10,9, damerækkens laveste, så måtte favoritværdigheden ligge hos Line Hedegaard, PI-København. Line formåede dog ikke helt at leve op til favoritværdigheden, men fik en flot bronze. I damerækken var der kun fem slag, der skilte de tre første pladser på podiet.

Vinder af damerækken blev Inge Ekknud, Slagelse Politidrætsforening i 97 slag. På andenpladsen kom Ruth Bach Langlouis, PI-København med 100 slag og på tredjepladsen kom Line Hedegaard, PI-København i 102 slag. Stort tillykke til damerne. »

Anne Villadsen, Vestegnens PI og Dorte Bo Jensen, Rigspolitiet

Martin Pedersen, Vestegnens PI

Banen studeres grundigt for indspil

I herrerne A-række var Vestegnes Politiidrætsforening også øverst på skamlen. Her vandt Morten Urban Pedersen suverænt med 40 point. Det bliver spændende at følge Morten fremadrettet i politi golf regi. Han suser i hvert fald ned i handicap for tiden.

Nr. 2 i blev Sandi Putros, Aarhus Politiidrætsforening med 37 point og nr. 3 blev den for nyligt pensionerede Johnny Heinrich Enevoldsen, Nordsjællands Politiidrætsforening.

Efter dagens runde i alle tre rækker var der spisning og fælles præmieoverrækkelse i Restaurant Teestedet.

Se mere på
www.politisport.dk

Anders Stokholm, PI København kigger efter bolden

Præmieoverrækkelsen blev forestået af formand for Vestegnens Politiidrætsforening Henrik Bandholm og Dansk Politiidrætsforbunds repræsentant ved mesterskabet Jesper Bangsgaard.

Til sidst skal lyde en stor tak til alle deltagerne. Desuden en stor tak til alle hjælpere i Vestegnens Politiidrætsforening: formand Henrik Bandholm, Sanne Brøndsted, Casper Jeppe Nielsen, Kristian Gade Jørgensen samt Dan Berthelin, dommer Svend Pedersen Sorø Golfklub og medlemmerne af DPIF'S golfudvalg Lars Fredenslund, Jakob Kristensen og Jesper Bangsgaard for god sparring under planlægningen af mesterskabet.

Søren Norlander, PI københavn

Christian Poulsen, Midt- og Vestjyllands PI slår ud fra tee-sted på hul 1

*Anders Stokholm,
PI København*

Flemming Hansen, Nordsjællands PI

Martin Pedersen, Vestegnens PI

HVORLEDES kan politibetjen i forbindelse med et løft og slæb af

Af Kenneth Henze, cand. mag., Politiskolen

Politiet skal i lighed med mange andre professioner jævnligt kunne gennemføre arbejdsopgaver, der har karakter af moderat til hårdt fysisk arbejde. Arbejdet har nogle gange karakter af høj belastning i form af tunge løft, andre gange udsættes politibetjenten for at skulle arbejde/flytte sig meget hurtigt.

Arbejdskravene kan opstå på mange forskellige måder. En af de arbejdssituationer, som politibetjenten kan komme ud for, er at skulle løfte og slæbe en tilskadekommet kollega eller borger væk fra en ulykke eller farlig situation. Det kan for mange være en meget tung belastning at skulle løfte en politibetjent på 70-80 kg + uniform og udstyr (6 – 24 kg alt afhængig af situationen). Arbejdskravet øges derudover af, at personen måske skal flyttes meget hurtigt, over ujævn terræn eller rundt om/bag om en forhindring.

I den amerikanske hær og i nogle amerikanske politistyrker er dukkeløft- og slæb en integreret del af den fysiske prøve/optagelsesprøve, hvorfor der efterhånden begynder at udkomme forskning om emnet. Forskningen beskæftiger sig primært med, om den maksimale underkropsstyrke og kraftudviklingshastighed har indflydelse på, hvor hurtigt forsøgspersonen kan flytte en dukke med en vægt på ca. 75, 91 og i militærregi 120 kg. Dukkerne skal oftest løftes i lavt brandmandstæg og derefter på tid slæbes ca. 10 meter. Resultaterne fra dukkeslæbet sammenholdes derefter med forsøgspersonernes underkropsstyrke og-kraftudvikling. I forhold til underkroppens kraftudvikling, bruger man i studierne stående højdespring (counter-movement jump) og stående samlet længdespring som måleredskab. At undersøge hvor højt eller langt en person kan hoppe, er en anerkendt og ofte brugt metode til at måle underkroppens kraftudvikling (Aragon 2000, s. 216 f. og Castro-Piñero 2010, s. 1810).

Måden forskerne måler underkroppens styrkefundament på, er ved at måle forsøgspersonens 1 RM i dødløft med Trap/Hex bar (Lockie 2019, s157 f.).

Resultaterne fra undersøgelserne indikerer, at underkropsstyrke og underkroppens kraftudvikling kan have indflydelse på, hvor hurtigt en person kan slæbe en anden person/dukke (Lockie 2019, s. 157 f. og Moreno 2019, s. 847 f.).

Resultaterne indikerer desuden, at kraftudviklingen har større betydning ved en dukke med lavere vægt, og at stående samlet længdespring viser større sammenhæng med dukkeslæbshastigheden end stående højdespring. Jo tungere dukken er, des større betydning har en stor underkropsstyrke. Dette viser sig både absolut i forhold til den samlede vægt, der kan løftes, men også i forhold til den relative belastning, hvor forsøgspersonens egen vægt inddrages.

Resultaterne fra dukkeslæbsforsøgene forstærker tidligere forskningsresultaters pointe, som viser, at underkrops-/benstyrke er et vigtigt testelement, hvis formålet er at måle, hvorledes en person vil præstere i en professionsrelevant test, der belyser de respektive professioners moderat og fysisk krævende arbejdskrav (Orr 2016, Hunt 2013, s. 619 f., Michaelides 2011, s. 956 f. og Peterson 2006, s. 867 f.).

Jo stærkere politibetjenten er, des mindre andel af sin maksimale styrke skal vedkommende bruge for at udføre en given bevægelse. Det vil sige, at en politibetjent med stærk underkropsmuskulatur, der også kan udføre den ønskede bevægelse med en stor kraftudvikling, alt andet lige vil kunne gennemføre et givent stykke arbejde hurtigere (slæbe en kollega eller borger) end en svagere politibetjent. Jo stærkere politibetjenten er, og jo bedre fysisk kapacitet vedkommende har, des større arbejde kan der alt andet lige udføres.

Manglen ved forsøgene ligger i længden af slæbet, som i praksis kan være længere og inkludere forhindringer samt vendinger mm. Det kan blandt andet være med til at udfordre politibetjenten på kredsløbskapaciteten.

Der er således flere gode forklaringer på, at der på politiskolen bliver brugt tid og resurser på at undervise politibetjente i træning af underkropsstyrke og kraftudvikling, samt at kraftudviklingen testes ved stående samlet længdespring. Underkroppens styrkefundament kunne for eksempel trænes ved at gennemføre dødløft og squat med fokus på styrke. Underkroppens kraftudvikling kunne for eksempel trænes ved boxjump eller stående samlet længdespring med fokus på maksimal kraftudvikling¹.

¹ Se mere derom i de tidligere artikler: "Hvorfor stor maksimal styrke i politiprofessionen" og "Træning for større muskelmasse".

ten forbedre sin arbejdspræstation en tilskadekommen kollega?

Litteraturliste

Castro-Piñero, J. (2010)

Assessing Muscular Strength in Youth: Usefulness of Standing Long Jump as a General Index of Muscular Fitness.

Journal of Strength and Conditioning Research, 24(7), s. 1810 – 1817.

Hunt, A. P. (2013)

Developing Physical Capability Standards That are Predictive of Success on Special Forces Selection Courses.

Military Medicine, 179, 6:619, s. 619 – 625

Lockie, R. G., Balfany, K., Denamur, J. K. & Moreno, M. R. (2019)

A Preliminary Analysis of Relationships between a 1RM Hexagonal Bar Load and Peak Power with the Tactical Task of a Body Drag.

Journal of Human Kinetics. Vol 68. S. 157-166.

Moreno, M.R., Dulla, J.M., Dawes, J.J., Orr, R. M., Cesario, K.A. & Lockie, R.G. (2019)

Lower-body Power and its Relationship with Body Drag Velocity in Law Enforcement Recruits.

International Journal of Exercise Science, 12(4), s. 847-858.

Michaelides, M. & Parpa K. & Henry, L. & Thompson, G. & Brown, Barry

Assessment of Physical Fitness Aspects and Their Relationship to Firefighters Job Abilities.

Journal of Strength and Conditioning Research, 25(4), s. 956 – 965. 2011.

Orr, R. (2016)

Leg Power As an Indicator of Risk of Injury or Illness in Police Recruits.

International Journal of Environmental Research and Public Health, 13.

Peterson, M. D. (2006)

The contribution of maximal force production to explosive movement among young collegiate athletes.

Journal of Strength and Conditioning Research, 20, s. 867 – 873.

1. AFDELING AF DMI JUBILÆUMS CUP

Artiklens forfatter Jørgen Guldborg kørte med på motorcykel

VELKOMST

Dagen startede ud for forsamlingshuset i Ejby i de smukke naturomgivelser på Midtsjælland. Her tog arrangementsgruppen fra Midt- og Vestsjællands Politiidrætsforening imod, personificeret i formand Kim Løvkvist, Pernille Christoffersen, Poul Pedersen, Jakob Bo Christensen, Brian Hamborg og Jens Ulrik Kragh. De bød på kaffe og rundstykker til alle hjælperne og samtidig delte de det flotte løbsprogram ud til alle. Alt sammen under iagttagelse af de aktuelle COVID-19 restriktioner.

FLOT PROGRAM OG AF EN STANDARD VI GERNE SER GENTAGET

Et program som Dansk Politiidrætsforbund og Dansk Militært Idrætsforbund fortjener stor ros for. Fyldt med fine velkomster fra begge forbund og den arrangerende politikreds, nyttig information, kort og krydret med fede fotos. Stor ros!

DE UUNDVÆRLIGE HJÆLPERE

Inden jeg går i gang med selve løbet, da vil jeg lige nævne nogle af de helt uundværlige i forhold til, at kunne køre cykelløb ude på den teknisk udfordrende 15 km rundstrækning indrammet i den særdeles smukke natur i området. Her tænker jeg naturligvis på de mange officials, der sørgede for sikkerheden foran felterne og den nødvendige regulering ude på ruten.

POLITIHJEMMEVÆRNSKOMPAGNIERNE FRA KØGE OG ROSKILDE SAMT MC TASK FORCE

Under ledelse af taktisk leder Torben Hansson stillede politikompagnierne med i alt 9 seje gutter, der i fællesskab med 9 gæve MC Marshals fra MC Task Force i Rigspolitiets Idrætsforening sørgede for optimale sikkerhed på ruten. Alle er de uddannede og godkendte, til at måtte regulere trafikken. Det betød et meget sikkert set up for rytterne i dagens DMI Jubilæums Cup. Alt sammen suppleret af en flot afmærkning af ruten med helt nye og meget tydelige skilte opstillet og nedtaget af Jens Lindblom og Svend Brettschneider fra A-gruppen i Rigspolitiets Idrætsforening.

LIDT OM DE SPÆNDENDE CYKELLØB

68 ryttere var tilmeldt cykelløbet, og på dagen måtte nogle få melde forfald på grund af akutte arbejdsopgaver, sådan er vores betingelser jo. Positivt stillede også ryttere op fra Danmarks Idrætsforbunds Soldaterprojekts Ride4Rehab, og meget mere om dem senere i artiklen.

ENDELIG

Efter et forår med nedlukninger på grund af corona pandemien, hvilket har betydet aflyste og udsatte arrangementer i også Dansk Politiidrætsforbund, ja, da var det lidt af en lettelse, at kunne skyde sæsonen flot i gang tirsdag den 11. august 2020.

POKALEN

I 2019, det første år med DMI Jubilæums Cup (Dansk Militært Idrætsforbund), sejrede Danske Politiidrætsforbund overlegent efter fire spændende afdelinger over Dansk Militært Idrætsforbund og løb dermed med den flotte pokal. I den forbindelse udtalte forsvarschef Bjørn Bisserup, at han formodede, at DMI vil tage kampen op i 2020 og forsøge at få revanche. Så banen var kridtet op inden starten i Ejby på den flotteste sommerdag med 25-30 grader, høj sol og en let brise.

MESTERKLASSEN

I Mesterklassen stillede en lille eksklusiv gruppe til start kl. 12.00, og de lagde afventende fra land på den lidt over 105 km lange distance, men dog ikke mere afventende, end at de formåede at tilbagelægge hele distancen med en hastighed på over 40 km/t. Det vidner om et tempofyldt cykelløb, hvor der skulle mere end meget til for at komme alene i front. Det lykkedes dog for en særdeles velkørende Martin Asvig på tredjesidste omgang, og længe så det ud til, at det ville lykkes at holde føringen. Kort før sidste omgang kom en velkørende Jakob Hoffmann dog alene op til Martin, og de fandt hurtigt ind i en ligeværdig arbejdsfordeling. Da de gik ind på de sidste 1000 meter, fik en snu Jakob presset Martin til at sidde forrest, og jeg var sikker på, fra min plads på min MC fra første parket, at den ville unge Hoffmann snuppe sejren. Men løbet er først slut, når målstregen passeres, og Martin Asvig kørte en flot og tæt sejr hjem fra spids. Flot præstation. Tre minutter senere førte Rasmus Studsgaard feltet an, og sikrede sig en flot 3. plads.

Mesterklassen 7 omgange á 15 km i alt 105 km

Nr. 1	Martin Asvig	Randers Politiidrætsforening	2.36.46
Nr. 2	Jakob Hoffman	Politiets Idrætsforening Aarhus	2.36.46
Nr. 3	Rasmus Studsgaard	Midt- og Vestsjællands Politiidrætsforening	2.40.11

KLASSE 1 OG 2

Klasse 1 og 2 valgte man at starte på samme tid, og det gav et fint stort felt. Trods en stor kørelyst, hvor flere ryttere alene og i fællesskab forsøgte at splitte feltet, lykkedes det dog ikke på dagens hurtige og tekniske rute.

Klasse 1 6 omgange á 15 km i alt 90 km

Nr. 1	Kim Danlev Eriksen	Midt- og Vestsjællands Politiidrætsforening	2.24.13
Nr. 2	Anders Nyholm	Midt- og Vestsjællands Politiidrætsforening	2.25,36
Nr. 3	Christian Trier Jensen	Dansk Militært Idrætsforbund	2.26.06

Klasse 2 6 omgange á 15 km i alt 90 km

Nr. 1	Michael R. Jensen	Politiets Idrætsforening Aarhus	2.24.10
Nr. 2	Nikolaj Andersen Matzen	Dansk Militært Idrætsforbund	2.24.12
Nr. 3	Morten Hansen	Dansk Militært Idrætsforbund	2.24.12

»

Se også på
www.politisport.dk

KLASSE 3, 4 OG DAMERNE

Klasse 3, 4 og Damerne startede på samme tid, og det gav i lighed med Klasse 1 og 2 et fint stort felt, og gjorde det lidt sjovere at køre cykelløb i dag. Dog skulle Klasse 3 ud på en omgang mere end Klasse 4 og Damerne, men det klarede de også flot og endda nogle sekunder hurtigere for de 90 km end de yngre i Klasse 1 og 2. Det siger ikke noget om løbets hårdhed, men dog er det en sjov detalje.

Udvalgte resultater:

Klasse 3 6 omgange á 15 km i alt 90 km

Nr. 1	Henrik Svane	Dansk Militært Idrætsforbund	2.23.31
Nr. 2	Preben Andersen	Dansk Militært Idrætsforbund	2.23.33
Nr. 3	Niels Bo Søndergaard	Fyns Politiidrætsforening	2.23.36

Klasse 4 5 omgange á 15 km i alt 75 km

Nr. 1	Frank Reuter	Politiets Idrætsforening København	2.04.31
Nr. 2	Ole Kjær Jacobsen	Rigspolitiets Idrætsforening	2.04.31
Nr. 3	Carsten Borup Jensen	Politiets Idrætsforening København	2.04.31

Damer 5 omgange á 15 km i alt 75 km

Nr. 1	Tabita Hartmann-Hansen	Midt- og Vestsjællands Politiidrætsforening	2.04.35
-------	-------------------------------	---	----------------

Således fulgte Tabita de rutinerede herrer flot til dørs, hvilket er suverænt godt kørt som eneste kvinde i dag.

Motionsklassen 3 omgange á 15 km i alt 45 km

Nr. 1	Thomas Collin	Rigspolitiets Idrætsforening	1.21.57
Nr. 2	Rene Søberg	ABC	1.21.57
Nr. 3	Brian Hamborg	Midt- og Vestsjællands Politiidrætsforening	1.21.57

Hurtigste kvinde i Motionsklassen blev **Ida Strange**, Rigspolitiets Idrætsforening **1.24.37**

RUTEN

Ruten gik over landet på Midtsjælland og bød på enkelte små bakker som Golfbakken, Kløvestedbakken og Valorasvinget. I alt 122 højdemeter pr. omgang. Således var det ikke stigningerne, der var udfordrende, det var derimod det tekniske med flere sving, skovstrækninger og andre gode muligheder for at stikke væk fra feltet. I dag var der måske godt nok 'kun' en let brise til starten, men det føltes af lidt mere, når rytterne kom racende med mere end 40 km/t, og det blev også en faktor i dagens udfordringer. En let, men smukt beliggende rute med lav trafikintensitet, som gav rytterne en rigtig god oplevelse i dag.

EN RIGTIG GOD OPLEVELSE VAR DET LIGESÅ...

... at hilse på Sara Almholt Hjalager, der er konsulent for det ene af Dansk Militær Idrætsforbunds tre strategispor, hvor det handler om at tage samfundsansvar med fokus på fysisk og psykisk sårede veteraner og deres pårørende. Gennem et større samarbejde med Danmarks Idrætsforbunds Soldaterprojekt er DMI med til at oprette lokale træningstilbud for målgruppen, såkaldte safe zones i DMI's lokale idrætsforeninger. Disse safe zones skal netop give veteranerne muligheden for at mødes i trygge rammer og træne med ligesindede. DMI tilbyder i øjeblikket ugentlige træningstilbud 11 forskellige steder i landet, herunder bl.a. cykling, bueskydning og funktionel træning.

Derudover ønsker DMI at give de sårede veteraner muligheden for at deltage i DMI's stævner, hvor de endnu engang får muligheden for at stille op for deres gamle idrætsforeninger fra dengang, hvor de var tjenestegørende.

Man ser en stor glæde hos veteranerne, der deltager i netop DMI's stævner og håber på, at se flere og flere stille op til de kommende stævner. Især cykling har vist sig at være en meget populær idrætsgren blandt målgruppen, idet alle kan være med. DMI tilbyder safe zone træning med cykling i 6 idrætsforeninger som en del af DIF Soldaterprojekts Ride4Rehab.

Et par af deltagerne i dagens 1. afdeling af DMI Jubilæums Cup træner i øjeblikket op til Invictus Games i Holland i 2021, således de netop får testet formen af, og give dem en god mulighed for at forberede sig inden det store stævne. I alt deltog 4 veteraner i dagens cykelløb og 3 tovholdere fra henholdsvis Jægersprislejrens Idrætsforening (JPLI) og Aalborg Kasernes Idrætsforening (AKIF).

En fornøjelse af have disse gæve gutter med på startlisten og pøj pøj i Holland i 2021.

EPILOG

Afslutningsvis skal der lyde en stor tak til Henning Strøm Juhl og Nikolai Matzen fra DMI samt Ole K. Jacobsen fra Dansk Politidrætsforbund for at yde et stort stykke arbejde, således dagens cykelløb kunne blive vil virkelighed. Den største tak skal dog overleveres til den ihærdige formand Kim Løvkvist for en stor vedholdenhed, da det så lidt sort ud i ugerne op til starten.

TAK for en rigtig fin dag i forbindelse med 1. afdeling af DMI Jubilæums Cup 2020.

SENESTE NYT MED AFLYSNINGER...

De aktuelle restriktioner i forhold til COVID-19 har betydet, at vores respektive arbejdsgivere i henholdsvis forsvaret og politiet har henstillet til, at aflyse seminarer, sociale arrangementer o.m.a., hvilket Dansk Militær Idrætsforbund og Dansk Politidrætsforbund bakker loyalt op omkring. Det betyder, at DMI Jubilæums Cup og de respektive forbundsmesterskaber aflyses i 2020. Det er beklageligt men forståeligt, og vi ser frem mod 2021 og forhåbentligt igen normale tilstande.

Imens vi venter, så kan vi jo give den en ekstra skalle med træningen og passe godt på hinanden!

Bogen om en bokser og politimand

Af Robert Hansen, Dansk Politiidrætsforbund
Fotos fra bogen stillet til rådighed af forfatteren

Vi har tidligere i Politiidræt bragt en artikel om bokseren Einar Agerholm, som i 1930'erne var en kendt bokser med flere mesterskaber bag sig, og også politibetjent og senere kriminalbetjent. Han blev dræbt på befrielsesdagen for Danmarks besættelse den 5. maj 1945, da han som politimand kom i ildkamp i Odense, og blev dødelig ramt i Eventyrparken i Odense.

Vi har ikke tidligere i Politiidræt bragt anmeldelser af bøger – i hvert fald ikke i nyere tid af Politiidræts historie. Vi har tidligere bragt omtaler af kendte politifolk, som også havde en spændende idrætskarriere og en god historie at fortælle. Derfor vil dette ikke være en anmeldelse af bogen, da man som læser altid vil have sin egen mening og opfattelse af, hvad der er en god bog. Det vil være en omtale bogen og dens indhold, for der er ingen tvivl om, at bokseren og politimanden Einar Agerholm er en god beretning.

BOGEN

Et mandfolk er skrevet af den nu pensionerede journalist Mogens Møller, som har lavet et stort og omfattende research arbejde med at fremskaffe informationer og billeder af Einar Agerholm og hans liv og karriere.

Bogen indledes med beretningen om det, som blev enden på Einar Agerholms liv, nemlig befrielsesdagen i Odense den 5. maj 1945, hvor den tyske besættelsesmagt havde overgivet sig aften før. I sin egenskab af politimand var Einar Agerholm gået under jorden den 19. september 1944, da den tyske besættelsesmagt arresterede og internerede det danske politi. Flere politifolk nåede at gå under jorden eller flygte til Sverige, og for Einar Agerholms vedkommende, blev han under andet navn, "ansat" som tjenestekarl på en gård i det nordfynske. Her arbejdede og boede han indtil befrielsen den 4. maj 1945, hvor han kom tilbage til Odense og indgik i den politistyrke, som nu var ved at reorganisere sig. Dagen efter havde politiet fået til opgave, at udfinde og anholde værnemagere, stikkere, feltmadrasser og andre danskere, som på en eller anden måde havde plejet omgang med den tyske besættelsesmagt. En opgave Einar Agerholm egentlig ikke var stolt af, da han ret hurtigt blev klar over, at flere af de personer, som tidligere var blevet angivet som samarbejdsvillige med tyskerne, ofte ikke havde hold i virkeligheden, da der i flere tilfælde lå et personligt hævnmotiv bag angivelsen. Ikke desto mindre skulle arbejdet gøres, og som den retskafne politimand Einar Agerholm var, sørgede han også for løse den opgave.

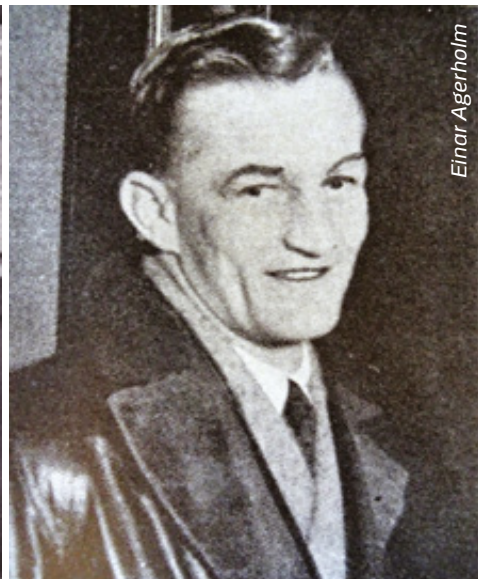
Hen på eftermiddagen den 5. maj 1945 opholdt Einar Agerholm sig på politigården i Odense, da der lyder skud i gaden fra området omkring Skt. Knuds Kirke, Eventyrhaven og KFUM bygningen. Her er politifolk og modstandsfolk kommet i ildkamp med en modstander, som formentlig aldrig er blevet helt opklaret. Der er nævnt både Hipofolk, tyske soldater og sågar andre modstandsfolk, som den anden part. Faktum er dog, at en del mennesker, både politifolk, modstandsfolk og civile omkom i denne træfning. Herunder også Einar Agerholm, der i et forsøg på at komme kammeraten Lars Sigurd Hansen til undsætning, idet han var blevet ramt og faldet om på jorden, også selv bliver ramt og omkom i Eventyrhaven.

Som nævnt, så indledes bogen med denne del af Einar Agerholms liv. Efterfølgende beretter Mogens Møller, i et fint og meget let læsende sprog, kronologisk om Einar Agerholms liv fra hans fødsel på Nykøbing Mors den 5. oktober 1906 og frem til hans begravelse i Odense den 11. maj 1945.

Nu var Einar Agerholm ud over politimand, også en særdeles kendt bokser i 1930'ernes Danmark. Der fandtes næppe nogen dansker dengang, som ikke kendte Einar Agerholm. Han var ubetinget datidens største danske sportsidol og de fleste drenge forbillede. Einar Agerholm gik fra den ene boksesejr til den anden. Han var tit i medierne og gav gerne interviews, og hans popularitet nåede sit absolutte højdepunkt, da han boksede om europamesterskabstitlen mod tyskeren Gustav Eder i januar 1935. Hvordan denne kamp endte, synes jeg læseren af bogen selv skal finde ud af.

*Einar Agerholm som dreng
sammen med sin
farmor, far og
søster*

Einar Agerholm

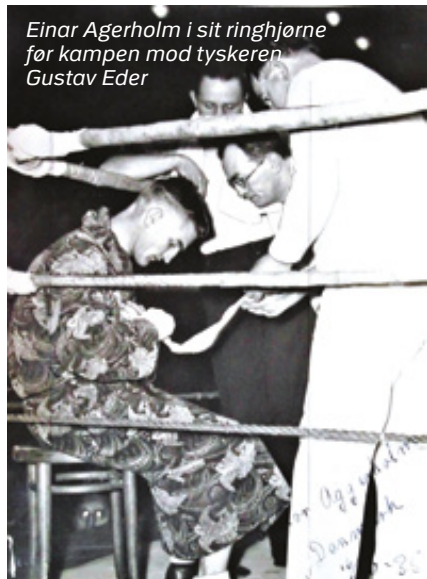
*Gustav Eder og Einar Agerholm
før kampen i 1935*

*Einar Agerholms
kiste bæres bort*

Einar Agerholm stillede altid gerne op til fotografiering

Einar Agerholm i sit ringhjørne før kampen mod tyskeren Gustav Eder

Einar Agerholm og Gustav Eder mødtes dagen efter kampen til en frokost

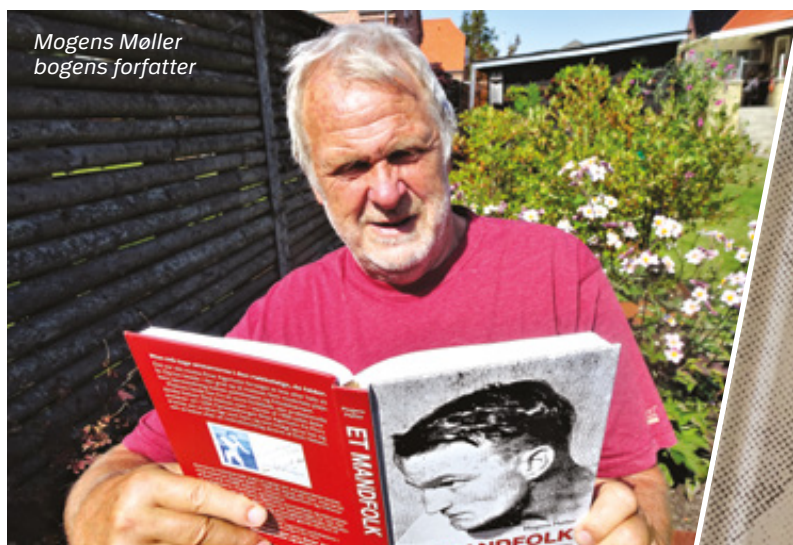
Einar Agerholm var på mange måder en gentleman ud i sin boksport, og ærlighed og respekt for modstanderen var altid et varemærke hos ham. Derfor udgav han også, efter at have stoppet sin boksekarriere, bogen *Selvforvar* i maj 1944. Bogen er en form for selvstudie i selvforsvarsmetoder, og var rigt illustreret med billeder af Einar Agerholm selv, som over for en modstander (gerne en kriminel voldsmand), viste hvordan man tacklede en overfaldssituation.

I bogen balancerer Mogens Møller rigtig fint mellem sin egen tekst og manuskript med indfletning af bogen *Selvforvar*. Bogen veksler mellem Mogens Møllers fortælling og et kapitel fra Einar Agerholms bog. En fin lille detalje er her, at Einar Agerholms bog, er gengivet som gule sider, så læseren ikke er i tvivl om, at nu handler det om Einar Agerholms bog og hans fortælling.

Mogens Møller har lavet en fortræffelig beskrivelse af flere af Einar Agerholms boksekampe, og en hver boksefan vil uden tvivl have fornøjelse af at læse om disse kampe, og ikke mindst om bokseren og politimanden, som boksede mere end 300 kampe, inden han lagde handskerne på hylden og blev ansat som politibetjent.

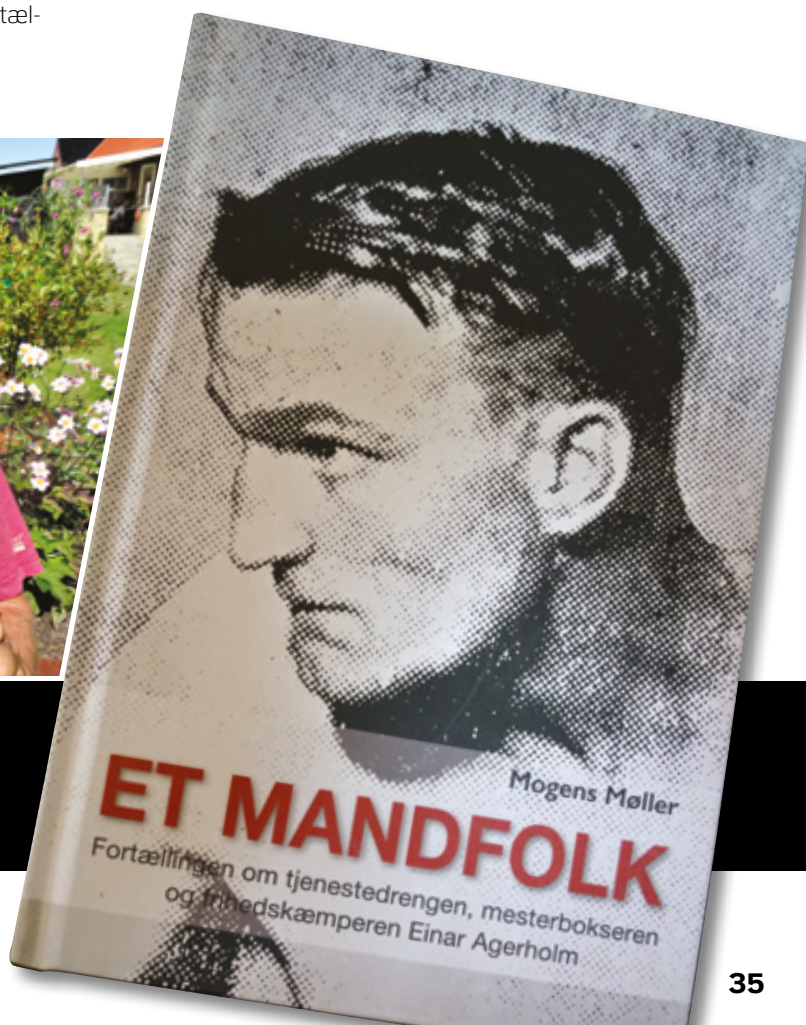
OM FORFATTEREN

Mogens Møller er fra Thy og har arbejdet i 35 år som journalist på Thisted Dagblad, Skive Folkeblad og Aalborg Stiftstidende. Han har bl.a. haft sport som et af sine hovedområder. Mogens Møller gik på pension som 65-årig i 2017, hvorefter han gik i gang med at researche materiale til bogen om Einar Agerholm, som udkom i april 2020.

Mogens Møller bogens forfatter

Et Mandfolk er udgivet på Møllers Bureau og kan købes hos boghandleren i hele landet, eller via mail på: mollers-bureau@outlook.dk Bogen er på 268 sider og koster vejledende pris: 265 kr.

CYKELFERIE I DAN

Artiklens forfatter Nicolai Thoning

Af Nicolai Thoning, Nordsjællands Politidrætsforening
Fotos Magnus Havmøller, havmoellermmedia.dk, og Velo Challenge

I sommeren 2015 var jeg så heldig at deltage i Danish Police Tour sammen med mere end 150 andre politifolk fra både Danmark, England, Tyskland og de nordiske lande. Løbet bestod dengang af 7 etaper over 5 dage, og førte os gennem alle landets politikredse med undtagelse af Bornholm.

I år skulle jeg så igen have brugt min sommerferie på cyklen, da jeg skulle være kaptajn for et hold, der skulle køre 2300 km fra Vejle til Nice, men ligesom så meget andet i år blev dette desværre også aflyst. Jeg foreslog derfor hurtigt en tur lignende Danish Police Tour, hvor vi kørte rundt i Danmark i stedet for.

Så da "Coast Challenge Denmark" blev en realitet, valgte jeg ligesom ca. 30 af de andre, der skulle have kørt til Nice, at bruge en uges sommerferie på at køre rundt i Danmark i stedet for.

Konceptet var stort set det samme som ved Danish Police Tour i 2015. Vi skulle køre 6 etaper på 6 dage med hver sin målby. Ved ankomst til målbyen var der sørget for overnatning, aftensmad og morgenmad. Undervejs på etaperne var der stillet depoter med forplejning op, og vi havde en servicebil, der kørte efter rytterne. Det eneste vi selv skulle sørge for, var derfor at følge den planlagte rute og cykle fra hotel til hotel.

Under etaperne kørte vi i to forskellige grupper, hvor vi forsøgte at køre henholdsvis 30 og 32 km/t. Jeg havde fornøjelsen af at styre den hurtige gruppe. Størstedelen af etaperne blev kørt som "social ride", hvor vi fulgtes ad og hjalp hinanden. Undervejs på etaperne kørte vi nogle små konkurrencer, hvor der blev taget tid på et lille stykke af ruten. Dette var oftest, når vi ramte en af de ellers sjældne bakker i Danmark. De andre fandt hurtigt ud af, at det ikke er så nemt at køre fra politiet.

De første 5 etaper var på mindst 200 km og den sidste på "kun" 165, så vi endte med at køre præcis 1200 km. Ruten startede på Sjællands Odde og gik over Vestsjælland, Falster, Lolland, Langeland, Fyn, Als, Sønderjylland og hele vejen op til Skagen langs den jyske vestkyst for at slutte af på Aarhus Havn.

MARK

Esbjerg passerer under vejs nordpå

INFO OM ETAPERNE

1. Sjællands Odde – Maribo **208 km**
2. Maribo – Rødekro **202 km**
3. Rødekro – Vedersø klit **207 km**
4. Vedersø klit – Løkken **220 km**
5. Løkken – Dronninglund **200 km**
6. Dronninglund – Århus **165 km**

Vi endte derfor med at køre igennem 8 politikredse og ikke helt 11 som i 2015. Til gengæld tog jeg til Bornholm dagen efter og cyklede Bornholm rundt for at få den sidste del af Danmark med!

Det kan godt være, at vi ikke har nogen bjerge, og det danske sommervejr ikke altid er lige godt, men som i 2015 viste det danske sommervejr sig fra sin bedste side med temperaturer på 25-30 grader og ingen regn undervejs.

Mine egne store mål i 2020 havde forinden været de Danske politimesterskaber i cykling med mulighed for at kvalificere sig til de Europæiske politimesterskaber i Schweiz til september. Desværre blev de to løb begge aflyst, så derfor var det dejligt, at den gode form ikke gik helt til spilde.

Mindeord Thomas Martin Hyllegaard

Af Morten Ahlefeldt Hansen, Dansk Politiidrætsforbunds brydetræner og Ole K. Jacobsen, Dansk Politiidrætsforbund
Foto Morten Ahlefeldt Hansen, Dansk Politiidrætsforbund

Det er med stor sorg, at Dansk Politiidrætsforbund har modtaget meddelelsen om, at Thomas Martin Hyllegaard ved et tragisk færdselsuheld er afgået ved døden lørdag den 22. august 2020.

Thomas blev født og opvokset i Frederikshavn, og har siden han var ca. 10 år dyrket brydning. I alle ungdomsårene var han bryder i FFI Frederikshavn, og som årene gik blev han også træner og leder i FFI Frederikshavn, og påbegyndte også uddannelsen som brydedommer.

I 2005 flyttede Thomas til København, hvor han påbegyndte uddannelsen i politiet. Thomas holdt fast i sin kærlighed til brydesporten, dels som aktiv bryder, men også som træner i Hermod.

I 2008 repræsenterede Thomas Dansk Politiidrætsforbund som aktiv bryder ved de Europæiske politimesterskaber i brydning i Moskva. Han opnåede en meget flot 7. plads i sin klasse.

Samme år mødte han sin hustru, der ligesom Thomas var meget aktiv inden for brydesporten, og da familien i 2013 flyttede til Nykøbing Falster, blev Thomas hurtigt en del af Brydeklubben Thor. Her var han både aktiv bryder, træner og han har også været indvalgt i bestyrelsen i Thor. Uanset hvilken post han havde, så var Thomas en rolig og omhyggelig person, og han har altid fuldført sine tillidsopgaver til punkt og prikke.

Thomas fortsatte også sin dommerkarriere, hvor målet var at blive brydedommer på højeste internationale niveau. Det helt store mål og drømmen var at dømme til de Olympiske Lege. Thomas var ud over sin egen dommerkarriere også ansvarlig for dommerarbejdet i Danmarks Brydeforbund.

I 2016 deltog Thomas som Dansk Politiidrætsforbunds repræsentant på dommersiden ved de Europæiske politimesterskaber i brydning i Prag, og han repræsenterede dommerstanden på meget fin og fornem vis. Thomas var i alle kampe altid meget positiv, høflig og frem for alt helt korrekt i afviklingen af kampene. Det førte blandt andet til en finalekamp som kampleder og flere sidedommeropgaver ved finalerne i de mange vægtklasser.

I 2020 skulle de næste europæiske politimesterskaber i brydning være afviklet i Nordmakedonien, og igen skulle Thomas have repræsenteret Dansk Politiidrætsforbund som dommer, men coronaen satte en stopper for politidrætten i Europa, og dermed blev de Europæiske politimesterskaber i 2016 sidste gang, at Thomas repræsenterede Dansk Politiidrætsforbund.

Thomas har altid været særdeles vellidt i brydesporten, uanset hvilket klubtilhørsforhold han har haft. Thomas' tilgang til brydning har altid været betinget af kærligheden til sporten, og ikke så meget fokus på hvor i brydeverdenen han nu befandt sig.

Vi sender den dybeste medfølelse til Thomas' hustru, og deres to drenge, samt hele familien omkring Thomas. Desuden sendes vores dybeste medfølelse også til familien og de pårørende til den anden part i det tragiske færdselsuheld.

Æret være Thomas' minde

Idrætsnyheder

PI København

Badminton-sæsonen er skudt i gang

Tekst og foto Mette Hansen-Hersnap, PI-København

Onsdag den 12. august skød vi endelig sæsonen i gang igen i badmintonafdelingen. På grund af corona krisen, har det været den længste sommerpause, vi nogensinde har haft i foreningens historie.

Gensynsglæden var stor og vi var alle spændte på, om vi overhovedet kunne ramme bolden. Heldigvis var vores træner Steffen Lund dog sød ved os. Vi lagde ud med opvarmning og en rolig omgang slagtræning med fokus på, at finde banen og bolden. Vi blev inddelt med 3 mand på en bane, som spillede to mod en. Bolden skulle hele tiden holdes i gang, og vi arbejdede i 3 små intervaller i træk, før vi byttede, og vi skulle igennem 2 gange hver. Lad os bare sige, at vi fik varmen.

Efterfølgende fik vi lov til at spille nogle runder badminton, alt efter hvad kondien og benene kunne klare, spillede man 2-3 runder. Vi sluttede af med en velfortjent kold sodavand efter træningen. Alt i alt blev sæsonstarten til to timers god og sjov badminton i en varm hal, så nu håber vi på, at vi hurtigt genfinder formen, så vi kan komme godt fra start i holdturneringen, da oprykningen desværre røg lige for næsen af os på grund af corona krisen. Vi har første holdkamp hjemme søndag den 13. september kl. 15.00 i Katrinedalshallen.

Vinder H 70 Preben Dalsgaard Hansen

H 60 fra venstre Ken G. Hanseh, Frank Reuter og Carsten Jensen

H 50 fra venstre Lennart Nielsen, Jørgen Arnth Nielsen og Karsten Søndermølle

H 40 Fra venstre Jacob Therkelsen, Nicolas Henschel og Morten Rust

Klubmesterskaber i cykling

Tekst og fotos Johannes Risbjerg, PI-København, Cykelafdelingen

Efter flere år uden klubmesterskaber var der flere ønsker om, at vi skulle holde klubmesterskaber i år. Især på grund af, at medlemmerne stort set ikke havde været ude at køre cykelløb, og enkelte havde kun kørt første afdeling af DMI Cup. Vi begyndte at planlægge, fandt en dato og en rute, så kom meddelelsen om, at 2. afdeling af DMI Cup netop skulle holdes denne dag, så måtte vi begynde forfra.

Det endte med, at vi fik lavet en aftale med vores samarbejdsklub ABC, så vi kunne køre med ved deres klubmesterskab, der skulle afholdes onsdag den 26. august på den 7 km lange rundstrækning på ADA-bakken. Tilmelding blev sendt ud, og 21 ryttere tilmeldte sig. Vi kørte følgende klasser: Under 40 år, 40 – 50 år, 50 - 60 år, 60 – 70 år og over 70 år. En enkelt rytter over 70 år, medens der var 4 - 6 ryttere i de andre klasser.

Det var en god dag, vi havde valgt – selvom det vejræssigt var en ustabil periode, idet vejret var tørt, lunt og ikke megen vind. Der var ikke det store "set up" til løbet, idet rytterne skulle tages hjem manuelt. Vores ryttere var delt ind i 3 fælles felter, og langt de fleste af vores ryttere skulle starte i det midterste felt. Der var stort styrkæssigt forskel på rytterne – lige fra A ryttere til motionister, og felterne skulle køre henholdsvis 10, 8 og 6 omgange. Rytterne blev sendt af sted, og flere af felterne blev hurtigt spredt, ligesom "det hurtige felt" hurtigt begyndte at overhale de andre felter, så vi måldommere havde nok at gøre

med at holde styr på omgange og felter, og vi begyndte at grue for, hvordan vi skulle afgøre placeringerne. Med iPads optog vi video af opløbet.

Alle kom godt igennem, og vi havde ingen uheld. Vi havde dog enkelte kiks med hensyn til rollen som måldommer. Vi havde 3 klasser i det midterste felt, og de kom næsten alle hjem samtidigt, så det var næsten umuligt at afgøre placeringerne i det 30 mands stort felt. Sammen med rytterne fandt vi frem til hvem, der blev nr. 1, 2 og 3. Mike Christensen og Brian Vibjerg lå forrest af PI'erne i den hurtige gruppe, men da de skulle ud på næstsidste omgang, blev der ringet for en anden gruppe, og så troede de, at det var for dem, så da de kom mål næste gang, stoppede de. Det kostede dem placeringerne som 1 og 2.

DEREFTER VAR DER PRÆMIEOVERRÆKKELSE OG VI KÅREDE FØLGENDE:

H 70 Nr. 1 Preben Dalsgaard Hansen

H 60 Nr. 1 Frank Reuter
Nr. 2 Ken G. Hansen
Nr. 3 Carsten Jensen

H 50 Nr. 1 Jørgen Arnth Nielsen
Nr. 2 Lennart Nielsen
Nr. 3 Karsten Søndermølle

H 40 Nr. 1 Nicolas Henschel
Nr. 2 Jacob Therkelsen
Nr. 3 Morten Rust

U H 40 Nr. 1 Jacob Skinderholm
Nr. 2 Thomas Boesen
Nr. 3 Mike Christensen

Vinderne fik overrakt blomster og gavekort til Heino Cykler, og der var ligeledes gavekort til 2.erne og 3.erne.

Under 40. Fra venstre Thomas Boesen, Jacob Skinderholm og Mike Christensen

TURNERINGSBOLD ER TILBAGE

Efter en lang turneringspause, så er turneringsfodbolden endelig tilbage. Alle hold har været i aktion igen efter sommerferien, og herunder er referat for en af kampene. Kampen blev spillet på Valbys baner, og var et rigtig godt eksempel på, hvad seriebold går ud på. God indstilling, god stemning og god fodbold, som desværre endte i et snævert nederlag til PI 2.

Af Patrick Maktabi, PI-København, fodboldafdelingen
Foto Kent Evers Dalsgaard, PI-København, fodboldafdelingen

Kampens spiller Kasper Vorstrup

KAMPREFERAT: PI2 – DRAGØR 22/8-2020

Kampen mod Dragør startede ikke optimalt for os. Vi spillede langsomt rundt i kæderne, og der blev ikke løbet nok for hinanden de første 35 minutter. Det resulterede naturligt i, at vi endte med at stå meget lavt mod et godt spillende Dragør hold.

Dette overtag udnyttede Dragør, da de fik et frispark 6-7 meter ude fra feltet, som blev sparket direkte oppe i hjørnet. Efter scoringen bibeholdte Dragør deres høje pres, og sad samtidig tæt i kæderne, hvilket gjorde, at vi ikke kom frem til de store chancer. Dragør fik cirka midt i første halvleg tilspillet sig et hjørnespark. Kuglen blev slået ind i feltet, hvor en Dragør spiller kom højest og sendte bolden i nettet til en føring på 0-2.

Herefter skulle der graves dybt for at finde den individuelle kampgejst frem igen. Det lykkedes dog mod slutningen af første halvleg, hvor vi fik tilkæmpet os et straffespark efter et kraftigt skub i ryggen. Straffesparket blev eksekveret sikkert og pausestillingen var derfor 1-2. Efter pausen løber vi mere og mere for hinanden, men kommer desværre bagud 1-3 på et skud udenfor feltet.

Det begynder at se svært ud, men der bliver stadig kæmpet igennem i alle kæder. Kampbilledet begynder stille og roligt at ændre sig. Dragør spillerne begynder at blive trætte, og vi formår i højere og højere grad at spille igennem Dragørs kæder. Vorstrup tager et skud udefra og rammer overliggeren. Et par minutter senere får vi tilkendt et frispark lidt ud fra Dragørs felt, som bliver sat helt op i krogen af selvsamme Vorstrup. Tiden løber desværre fra os, og kampen ender derfor 2-3 til Dragør.

Kampens spiller blev anfører Kasper Vorstrup.

PI-København Judo
efter træning

Judoafdelingen i gang efter nedlukning

Tekst og fotos Morten Bollesen, PI-København Judoafdelingen

Året 2020 blev ikke det år, hvor vi havde håbet på, at vi skulle have set Tommy Macias fra PI-København til OL i Tokyo, men i stedet blev det året, hvor verden lukkede ned. Et helt anderledes forår, hvor vi havde håbet på, at vi fra judoafdelingen skulle have været til mange stævner og markeret os sportsligt. I stedet blev det et forår, hvor alt fællestræning var udelukket.

Fra den 8. til den 11. februar 2020 var PI-København repræsenteret ved Danish Open i Vejle, som er den største judoturnering på dansk grund. Ved turneringen viste Mathias Ferre – 66 kg, igen sin store forståelse for judoen ved at blive nr. 2 i åben vægtklasse, dvs. den vægtklasse, hvor alle kan stille op og her kæmpede han mod folk, der var væsentlig tungere end ham selv – flot og rutineret kæmpet af Mathias.

Morgan Aagaard Errboe gjorde det også rigtigt godt til sammen turnering, trods sygdom i ugen op til turneringen formåede han at få en 7. plads i vægtklassen – 60 kg, dog i en aldersklassen U21, hvilket er aldersklassen over hans egen - rigtig flot kæmpet af Morgan.

Inden OL officielt blev aflyst, trænede Tommy Macias og Kalle Friis-Hansen stadigvæk sammen for, at Tommy kunne bibeholde hans høje niveau. Desværre viste det sig at være forgæves, vi håber bare på, at OL blive afholdt i 2021. Tommy træner ufortrødent videre mod OL

Da judo er en kontaktsport, lukkede vi alt træning ned fra den 10. marts, og vi startede først op med judo igen lige inden sommerferien. I den mellemliggende periode afholdt vi hver lørdag træning med udgangspunkt i området om Lyngby sø. Her blev vi, hvis vi var flere end 10 personer, delt ind i hold, og herefter blev der lavet alverdens løb, trapperne ved Sorgenfri kirke blev passeret mere end 1 gang. Det skal bemærkes, at flere ældre

medlemmer af afdelingen er væsentligt bedre løbende end de unge mennesker! Skønt at der er så mange, der ønsker at holde formen ved lige, trods det, at der sås "god tilvækst" ved flere af medlemmer af afdelingen.

Afdelingen har fået tilgang af 2 nye elitekæmpere, Bertil Lavrsen og Julius Rosenberg, som sammen med Morgan er startet på Falkonergårdens gymnasium i Team Danmark klasse. De er alle inde i en rivende udvikling bl.a. understøttet i vores træningssamarbejde med Brønshøj Judo Club, og Judoklubben Mitani i regi af Team Copenhagen, samt ikke mindst træner Lars Maagaard indflydelse på den daglige træning.

Alle 3 er meget dygtige kæmpere og har et store potentiale. Bertil, der er 16 år, er lige flytte fra Silkeborg til København for at kunne få den bedste judotræning, og har naturligvis meldt sig ind i PI-København. Han har sammen med sine forældre fundet en familie i København, som han er flyttet ind hos. Vi forventer os meget af alle 3 kæmpere, de går til den daglige træning med stor entusiasme, som også smitter af på resten af klubben.

Afdelingen har startet et hold op for begyndere, eller andre, der har brug for at få pudset deres selvforsvarsform af. Holdet har særlige fokus på politiets magtanvendelse i relation til judo, og træningen henvender sig til alle, men særlige politielever eller ældre kolleger, der har glemt, hvad de lærte på Artillerivej (den gamle politiskole: red), kan have stor gavn af træningen. Ud over judodelen, så er det også almindelig fysisktræning indarbejdet i træningen.

Holdet træner hver mandag fra kl. 17.45 til kl. 19.00 på Park Alle Privatskole, Park Alle 292, 2605 Brøndby, samme sted som resten af klubben træner. Holdet 2 primære trænere bliver i efteråret Mathis Damgaard og Andreas V. Pedersen.

Bertil kæmper mod Morgan

Thomas og Mikkel kæmper

Gerlev sommerlejr 2020

Af Bertil Lynge Lavrsen, PI-København, Judoafdelingen

Foto Julius Victor Rosenberg, PI-København, Judoafdelingen

I mange år har den årlige sommerlejr på Gerlev idrætshøjskole været en træningslejr dedikeret til sjov og hygge med judokaer fra hele landet. Men i 2017 ændrede det sig drastisk. Judo Danmark fik ny landstræner, og det har resulteret i at træningsmængden og intensiteten er steget markant. Det er stadig en lejr, hvor der er plads til judokaer i alle niveauer og aldre, og når programmet ikke står på judo, er der fællesaktiviteter og sjov. Lejren bliver som altid afsluttet med et brag af en fest, som altid ender i succes.

Mandag morgen bliver den årlige coopertest for alle landsholdskæmpere afholdt. Kl 08.00 bliver uret sat i gang, og i 12 minutter løbes der på livet løs. De efterfølgende dage, starter landsholdets 1. træningspas kl 07.00. Her bliver de henholdsvis udsat for både kondition- og styrketræning.

Omkring kl 8.30 bliver spisesalen mødt af udmattede, men glade landsholdskæmpere. Her tankes der op med mad og drikke inden 2. træningspas

Kl 10.00 starter dagens 2. træning, denne gang med ne-wasa judo på programmet. Men i år var træningen lidt anderledes, da coronaen stadig hærgede. For at mindske smitterisikoen var alle lejrens deltagere opdelt i grupper af 12 personer. Ud over at mindske antallet af sparingspartnere, havde regeringen i samarbejde højskolen opstillet en lang række forholdsregler. Fx måtte man kun omgås med sin gruppe på 12 personer.

Efter 1. træningspas bliver der sluppet af på værelserne, badet i poolen og holdt foredrag. Foredragene handlede om alt fra træning af blinde judokaer til den danske judos oprindelse.

Kl 15.00 bliver dagens sidste træning sat i gang. Her er der fokus på kamptræning og tashi-wasa. Derfor er træningen uden tvivl den hårdeste deltagerene af træningslejren bliver udsat for. De sene aftentimer består af afslapning, hygge og sauna- og badeture

Trods de mange strenge coronaregler var årets træningslejr igen en succes. Corona-restriktionerne blev overholdt, og højskolen blev igen forladt med trætte, men glade mennesker.

Første og sidste København Cup 2020

Start med god afstand. Jørn Lind i gul sender løberne af sted

Af Jørn Lind, PI-København, Orienteringsafdelingen

Fotos Jan Kofoed Nielsen, PI-København, Orienteringsafdelingen

Vi nåede lige at afvikle den første af vores tre sammenhængende Københavner Cup'er, inden der fra politiets øverste ledelse blev lukket for alle stævner inden for Dansk Politiidrætsforbund.

Der var i alt tilmeldt 38 løbere fra både Jylland, Fyn og Sjælland, og de glædede sig alle til at komme en tur i skoven efter en lang periode, hvor der på grund af corona ikke havde været afholdt stævner – hverken civile eller i politiregi. Heldigvis havde der rundt omkring været initiativrige orienteringsløbere, der havde lagt kort med baner op på internettet, så man enkeltvis kunne træne og finde plasticstrimler udsat som poster, hvis man bare selv printede kortet med den bane, men gerne ville løbe. Der var bl.a. lavet baner som korridorløb, hvor man kun kunne se kortet med baneforløbet som en smal strimmel, baner med kort uden stier og veje og andre lidt udfordrende baner, men alle glædede sig nu til en rigtig konkurrence og til gensynet med kollegaer og konkurrenter.

Peter Sørensen var stævneleder, og han havde sørget for håndsprit og vejledninger, så vi kunne overholde de givne retningslinjer for at undgå smittespredning. Således var der bl.a. opsat en sprayflaske med håndsprit ved starten, hvor starten på grund af de få løbere kunne ske med kun en enkelt eller højst to løbere i hver startboks. Således var det let at holde den anbefalede afstand.

Løbet foregik i Gl. Grønholt Vang ved Fredensborg, og løberne var fordelt på seks baner. Der var desværre kun en enkelt løber på bane 6, der var en let bane for nye løbere, der mest skulle løbe ad skovens stier. Det var dog glædeligt at se, at en lille flok fra Københavns Vestegns Politi i den unge ende af aldersskalaen igen troppede op og så ud til at være en stabil foryngelse af flokken af orienteringsløbere inden for politidrætten.

Jeg var banelægger på de i alt seks baner, og jeg havde den udfordring, at der går en banelinje gennem skoven, så banerne skulle lægges på en måde, så ingen blev fristet til at løbe over eller langs skinnerne andre steder end ved de to faste overgange.

Bruno Stub har holdt træningen ved lige trods Covid-19 nedlukningen. Nogle løbere har flittigt benyttet tilbuddene om at løbe alene i skoven på de baner, der blev lagt på nettet til fri afbenyttelse.

Den korte svære bane kunne fint kreeres rundt på den nordlige side uden krydsning af banen, og at dømme efter meldingerne fra løberne i mål, var det lykkedes at lave en god bane. Det var også meldingen fra løberne på de længste baner, hvorimod et par løbere på bane 3 syntes, at denne bane lagde op til for meget løb på sti. Den krævede med andre ord ikke nok orienteringsteknik.

Nu er det jo sådan, at der kan være forskellige synspunkter, men måske kunne der være noget om det. Banelegemet og et større forbudt område gjorde det lidt svært at dreje en bane, der ikke måtte være for lang, men alligevel ville blive for kringlet, hvis den skulle holdes på samme side af banelegemet. Nogle gange må man gå på kompromis.

Selv om bane 6 er for nye løbere, er der nogle gange gode løbere, der er uprøvede i det orienteringsmæssige, men som alligevel tager udfordringen op på en af de svære baner. Det var denne gang Jeppe Schrøder, der var blevet lokket eller havde udfordret sig selv på bane 1, der er den længste svære bane.

Tidligere kunne denne bane være temmelig lang, men for at få flere løbere tilmeldt bane 1 har den de seneste par år været kortet ned, og til løbet i Gl. Grønholt Vang var den "kun" 7,9 km i fugleflugtslinje.

Også Ea Buch Nielsen havde udfordret sig selv ved at løbe bane 2, men også hun kom frisk løbende i mål efter mere end to timer. Efter tiderne at dømme, var der flere, der fandt udfordringer i skoven.

For de løbere, der ikke var nødt til at haste hjem eller tage på arbejde, var der arrangeret afslutning med kage og ostemad i Fredensborghallens cafeteria. Her blev der også uddelt præmier i form af rødvin til de hurtigste løbere og de heldige ved lodtrækning. Det sædvanlige håndtryk var der i coronaens tegn givet afkald på.

Efter et velafsluttet stævne var der så bare tilbage at få samlet posterne og de elektroniske Sport Ident-enheder ind. Materiel og den lejede kontorvogn skulle afleveres, men alt kunne foregå i endnu en af de gode sommerdage, som august havde været velsignet med.

Det er nu besluttet, at vi følger ledelsens beslutning om ikke at afholde de to følgende København Cup'er, selv om vi ville kunne gøre det efter Sundhedsstyrelsens anbefalinger. Da vi ikke vil kunne holde afslutning og love et bad efter løbene, er det vores skøn, at det vil afholde deltagere fra at køre til Sjælland fra en anden del af Danmark, og deltagerantallet vil så ikke stå

mål med det arbejde, der lægges i løbene. Vi gemmer de planlagte baner og løb til næste år, hvor samfundet forhåbentlig er åbnet igen. Vi kan kun beklage, at der er truffet en beslutning, der ikke er til gavn for idrætten.

På www.piorientering.dk kan man se billeder fra løbet og den samlede resultatliste, og man kan også se de enkelte løberes stræktider.

*"Her fra hvor jeg står, kan jeg se mig omkring - til alle sider"
(frit efter Skousen og Ingemann)*

For Jeppe Schrøder var det således en kort tur i modsætning til de lange distancer han er kendt for at løbe i høj fart, og han havde nok ikke forventet at bruge de mere end to timer, det endte med at vare. Han sås dog at være ved godt mod, da han som næstsidst nåede i mål. På den udleverede seddel med de enkelte stræktider, kunne han så se, hvor han havde brugt tiden.

"Operation Rene Hænder"

Vestegnens aktive o-løbere

LÆSØ 3-DAGES

Torkil og Else Hansen

Af Torkil Hansen, PI-København
Fotos Peter Hansen, PI-København

Efterhånden var det blevet 18 år siden, at vi var til et dansk politimesterskab på Læsø, 20 år siden, at jeg holdt ferie derovre med familien og 22 år siden jeg sidst havde deltaget i Læsø 3-dages. Så måtte det være på tide at tage til Læsø igen, og især efter at coronaen havde tyvstjålet alle vores forårs-o-løb. Jeg MÅTTE simpelthen bare afsted for at få plejet mit konkurrencegen.

Op det skal jeg love for kom til at ske. P. Sørensen havde også tilmeldt sig, og så var der lagt op til "krig" som i gamle dage.

Jeg var for nærig til at betale 1400 kr. for at få bilen med til Læsø, så jeg parkerede (gratis) i Frederikshavn, fyldte rygsækken helt op med telt, luftmadras, sovepose og løbetøj og

Torkil Hansen

cyklede ned til den – i anledning af coronaen – gratis færgetransport. På Læsø havde Peter sørget for, at der var plads på campingpladsen lige ved siden af hans og fru Elses camplet.

Det blev ren luksus. Der var mad og drikke i lange baner. Lige så meget, jeg kunne fortære og lidt til. Men jeg vidste jo godt, at meningen med det hele var, at jeg skulle være tung i hoved og ben næste dag, så jeg holdt igen.

Første etape gik i den sydlige del af klitplantagen, hvor den første halvdel af banen var placeret i flad skov uden ret mange detaljer. Farten var acceptabel, men det var orienteringen ikke. Så gik det bedre på den sidste halvdel med mange korte stræk i et lille halvåbent område med indlandsklitter. Samlet var jeg egentlig tilfreds og i øvrigt temmelig sikker på, at jeg havde slået Peter. Men ups – han havde slået mig med 31 sek. Chokerende!

I øvrigt blev vi nr. 12 og 14 i en stor og stærkt besat H60-klasse, som vi i mangel af en H65-klasse have måttet tage til takke med. På forhånd havde vi derfor udelukket en placering i Top10. Men med de bom, vi havde haft på førstedagen, skulle vi måske opjustere?

På 2. dagen kom vi meget mere ud i de åbne klitter, selv om disse klitter i højde og drøjhed jo ikke kan sammenlignes med de vestjyske klitter. Fin, fin bane, hvor der både skulle finorienteres hele tiden, og samtidig skulle løbes med alt, hvad lungerne magtede. Nu kørte det altså meget bedre for Hansen. Sørensen måtte være langt bagude, og jo – det var han. Godt 3 minutter, men det var pga. dumme bom, ikke løbshastighed. Bekymrende. Det blev til en 7. og en 15. plads og sammenlagt var vi nu alligevel ved at snige os ind på Top10 med en 8. og 12. plads.

Fest om aftenen på campingpladsen med masser af præmier og underholdning af lokalt 7-mands band. Skønt at hilse på så mange af de go'e gamle kendte ansigter. Jovist, holdt vi Corona-afstand, men det blev altså også til mange krammere og hjertelige håndtryk. Herligt, herligt at være i gang igen.

Nu var benene ved at være trætte, men en 3. tur i klitterne ventede næste dag. Det lykkedes mig at komme næsten fejlfrit igennem, og selv om jeg næsten ikke kunne flytte benene til sidst, var tiden rigtig god. Jeg kunne ikke vente på, at Peter kom i mål, men måtte skynde mig tilbage til campingpladsen for at hænge alt mit pikpak på ryggen og drøne ned til fær-gen. Undervejs kunne jeg

følge med i on-line-resultaterne og se, at jeg lå helt i top. Skøn dag, skøn tur – indtil Peters sms tikkede ind med, at han havde slået mig med 42 sek.

Det kunne da ikke passe??? – Jo, den gamle mand havde taget dagens 3. bedste tid i et felt på over 60 løbere. Jeg måtte "nøjes" med 5. pladsen, hvilket jeg havde været svært godt tilfreds med, hvis altså ikke lige Peter havde slået mig.

To sejre mod én betød selvfølgelig efter Peters mening, at han havde vundet den indbyrdes "krig", men nu er det altså mig, der skriver historien, og så er det selvfølgelig den samlede tid, der gælder, og her var han altså flere minutter bagude.

Stor tak til Else og Peter for logi og hygge, og stor tak til arrangørerne fra Viborg OK, der magtede at lave et fuldstændig pletfrit arrangement derude i Kattegat. Gid vi kan præstere det samme ude i Østersøen til efteråret.

Vores "søsterskib" og nærmeste modstander, Anglica med genakker, der gjorde at de i første omgang kunne sejle fra Perlen, der kun har en almindelig spiler

MED KRONBOR

Af Michala Lylloff, PI-København

Fotos Jan Kofoed Nielsen, PI København

Sommeren 2020 startede for alvor den 25. juni, da Perlen med sin fem mand, eller rettere fire mand og en kvinde, store besætning stævnedes ud fra Helsingør for sammen med 200 andre både at sejle rundt om Sjælland. Efter et deprimerende corona-forår, hvor det indtil det sidste var usikkert, om Sjælland Rundt kunne gennemføres, var det på tide at få lidt sol på kinderne og vind i sejlene. Vejrudsigten sagde fornuftige temperaturer, men desværre meget lidt vind. Alligevel var vi klar til at tage det gode skib Perlen ud på de syv have – eller i hvert fald en tur rundt om Sjælland.

Perlen ligger til daglig i Kastrup, og derfor var vi nogle stykker, der ved frokosttid dagen inden stævnedes ud fra Amager og satte kursen nordover, så vi kunne være klar til løbsstart næste dag i Helsingør. Fin vind, men desværre fra nord, så vi besluttede at starte motoren. Efter nogle timer for motorfriskede vinden og drejede i nordvest, så vi satte sejl, og afsted det gik. Men hovmod stod for fald. Da vi var ca. en times sejlads fra Helsingør lød et brag, som havde vi ramt et isbjerg. Det viste sig dog, at det ikke var et isbjerg, men en meget stor rød bøje, der havde påsejlet vores skib – eller var det omvendt. I hvert fald havde bøjen efterladt os med en skade på stævnen og en lang rød stribe langs styrbord side som en påmindelse om, at nok er Øresund ikke de syv verdenshave, men også i hjemlige farvande skal styrmanden være vågen og navigatøren præcis. Gasten, undertegnede, følte sig uden skyld.

Ved ankomst til Helsingør fik vi lappet lidt på skaderne og vores sårede sømandsstolthed. Der skulle handles, og der skulle tages stilling til eksistentielle spørgsmål

som, hvor meget vand drikker 5 mennesker på 3 døgn, og hvor mange kanelnegle har man egentlig brug for. Vi tog en enkelt fadøl for at dulme nerverne, nød en rolig aften på havnen i Helsingør og gik til køjs spændte på, hvad morgendagen ville bringe.

Næste morgen påmønstrede resten af besætningen. Der var mere vind end vejrudsigten havde lovet, og det tegnede til at blive en perfekt dag på vandet. Vi havde fået udleveret en gps-tracker til at hænge i masten, så venner og familie på hjemmesiden kunne følge med i, hvor langt vi var kommet. En time før løbsstart blev vi over radioen kaldt ud af havnen, så vi kunne være klar ved startlinjen, når starten gik. Også på vandet var vi ramt af coronaforholdsregler, idet kun 40 sejlere (ikke 40 både) måtte sendes afsted samtidig. Det betød, at starten blev forholdsvis rolig, da vi kun skulle starte sammen med nogle få andre både, så der var ingen dramatiske slagsmål ved startlinjen, som der ofte er i kapsejladser.

Samtidig med os startede Angelica, en Maxi 999 ligesom Perlen. Perlen kom bedst fra start, men efter få sømil blev vi overhalet. Angelica havde sat en såkaldt genakker, et stort, let, spileragtigt sejl, som gjorde, at hun skød en betydelig bedre fart end Perlen. Da vi ikke rådede over en genakker, måtte vi til vores store fortrydelse se Angelica passere os, mens besætningen venligt gjorde os opmærksomme på, at de nu "overhalede politiet indenom". Det blev startskuddet til en kamp på liv og død de næste 50 timer mellem Perlen og Angelica. Vi havde fået noget at kæmpe for.

Med udsigt til den smukkeste solnedgang og på en fin bidevind og senere halvvind sejlede vi langs Sjællands nordkyst. Ved Sjællands Odde blev spileren sat, og med hjælp fra den lykkes det os at lægge afstand til konkurrenterne på Angelica, mens vi satte kurs mod Storebæltsbroen. Selvom det var sent, havde ingen lyst til at gå ned at sove. Det var for dejlig en aften og for godt et selskab. Til sidst gik et par af os dog ned for at få lidt søvn, mens de andre tog første del af nattevagten. Efter få timers søvn var der vagtskifte, og os, der var gået først til køjs, fik – lidt søvndrukne - lov til at nyde solopgangen.

G OM BAGBORD

Perlen fik spileren op før mørket faldt på

Skipper Esper Duelund ved roret og Henrik Laursen i afslappet stil

Frokost under "skæve" forhold

Søkort versus iPad

Slæk på skøderne, meget lidt vind og masser af sol. Henrik Laursen ved roret og vores måske nye spilergast, Michala Lylloff (artiklens forfatter)

Endnu en smuk dag ventede os og nu med en god vind foran for tværs. Skibet krængede noget mere end tidligere, hvilket vanskeliggjorde både kaffebrygning, madlavning og toiletbesøg. Heldigvis var besætningen søstærk, og det lykkedes trods balancemæssige udfordringer at få ordnet både det ene og det andet. Fredag aften satte vi skipper af i Vordingborg, da han skulle hjem til en dimissionsfest, der i første omgang var blevet aflyst pga. corona, men som nu alligevel blev gennemført. Som på det gode skib Bounty overtog besætningen kommandoen og satte kursen ikke mod Pitcairn men mod Møn. Det var et smukt og specielt syn for en gang skyld at se broerne, Masned-sundbroen, Farøbroerne og Dronning Alexandrines Bro, nedfra i skumringen.

Strækningen fra Vordingborg og op til Kalvehave er frygtet af enhver navigatør og styrmand. Farvandet, som vi skulle passere efter mørkets frembrud, er smalt og lavt. Vi posterede en mand ved roret, en mand med øjnene på gps-plotteren og en mand ved hver sit forsejlskøde. Efter kun få timers søvn på knap to døgn var besætningen lidt slidt, men stadig stålsatte på at vinde over konkurrenterne i Angelica. Der blev arbejdet fokuseret, men pludselig lød et ildevarslende bump, og denne gang var det hverken et isbjerg eller en bøje – vi var gået på grund. Ved hjælp af vinden og vægtforskydningen af 3 granvoksne politifolk og en på det tidspunkt noget nervøs kvindelig civilist fik vi båden fri og kunne fortsætte – nu endnu mere forsigtigt - mod åbent vand. Inden vi var i sikkerhed skulle vi dog passe-

re et vanvittigt smalt stykke, hvor bøjerne stod tæt for at markere den smalle rende. Bøjerne var ikke forsynet med lys, så vi måtte med lommelygter lyse henover den mørke havoverflade for at fange reflekserne på bøjerne. Det var en spændende og meget speciel oplevelse.

Oven på denne begivenhedsrige etape sov vi igen et par timer hver, og mens alle andre sov, fik jeg noget træt og ganske alene på broen fornøjelsen af solopgangen over Køge Bugt – endnu en fantastisk oplevelse.

Den sidste dag – alle var trætte, toilettet flød over, alle muffins var spist, der var næsten ingen vind og varmen var ulidelig. På fordækket var der ca. en kvadratmeter skygge fra storsejlet, og her kunne man på skift sætte sig op og komme lidt til hægterne. Til gengæld kunne vi på hjemmesiden se, at vi holdt føringen over Angelica. Humøret steg, vikar-skipper tørrede op efter det oversvømmede toilet, vinden friskede op, og vi satte spileren. Og selvom der stadigvæk lugtede mere af septiktank end af havluft, og selvom en af gasterne, formodentlig som resultat af den ringe luftkvalitet, knækkede sig ud over rælingen, var humøret atter højt.

Efter 52 timer og 11 minutter passerede vi atter Kronborg og sejlede ind i havnen i Helsingør. Trætte, men ganske lykkelige. Det havde været en fantastisk flot tur i helt perfekt vejr og i virkelig godt selskab. Vi er så klar til næste år.

Trætheden meldte sig hos Halfdan mod slutningen af turen

Man skal tage sig i agt for angrebslystne sømærker

MAGASINPOST **SMP**
ID-NR. 42554

Al info om adresseændring, forkert levering, ophør af levering af bladet og lignende henvendelse til: Dansk Politiidrætsforbund
Politigården, Københavns Vestegns Politi, Birkelundsvej 2, 2620 Albertslund. Mail: info@politisport.dk
Ved henvendelse, **oplys gerne abonnementsnummeret - eks.: (A) 40-9999**, der står på linie 2 i adressen ovenfor